

Παιάν με τὴν Ἑλληνικὴν Θεότητα, Ἑλλη-
νικὴν Τροίην, Ἑλληνοπούλαν, Αἰθερίαν
Ἐπαρξίν καὶ Ἐπερ Πατρίδος—ὁ Κυματο-
θραύστης τοῦ Ἑξείνου με τὴν Ἀγκυρὰν τῆς
Σωτηρίας, Σεντενυμένο Ἑλληνοπούλο, Ἐ-
σμερόλοδον καὶ Ἐπερ Πατρίδος—ἡ Δα-
φροστεφῆς Σημαία με τὴν Ὁραίαν Ἰουρ-
λίδα, Ἰσοσπερῆ Ἀσπί, Παιδικὴν Χαράν.
Ἄγγελον τοῦ Ἑλέου καὶ Μαργαρίταν τοῦ
Ἄγρου—ἡ Λάρις τῆς Φύσεως με τὸ Αἰθέ-
ριον Πλάσμα, Αἰθρὸν Οὐρανοῦ, Κνωφό-
φθολον Ἑλληνοπούλαν, Ρεμβώδη Μαν-
φομάταν καὶ Ἀφροστεφανωμένο Κύμα—ἡ
Περωτὴ Καρδιά με τὸ Μαγεμένο Ποτήρι,
Νηρηίδα τοῦ Ἄλμου, Ροδοστεφανωμένο
Ἴρωα, Ἐπίγνω Ἄγγελον καὶ Ἄνθος τῆς
Ἐλευθερίας—ἡ Αἰγίς τῆς Ἑλλάδος με τὴν
Ρεάν, Ἀγκυρὰν τῆς Σωτηρίας, Διακριθεί-
σαν Ἀρακιεῖδα, Ἑλληνικὴν Καρδίαν καὶ
Κύκνειον Ἄσμα—ἡ Ἐσθρὴ Ἐσπέρα με
τὴν Μοθητίαν τῶν Καλοραϊῶν, Μικρὸν
Κεφαλλῆνα, Σανθὸ Διαβολακί, Ἰλνὸ Φι-
λίαν καὶ Δευκοκόμαντον Αἰγαλόν—ὁ Φά-
ρος τῆς Ποντικονήσου με τὴν Ἑλληνικὴν
Καρδίαν, Βασιλοπούλαν τοῦ Πηλοῦ, Ἰο-
ληρὸν Θαλασοπόρον καὶ Μόξαρον—ἡ Αἰ-
θερία Ἐπαρξίς με τὴν Νηρηίδα τοῦ Ἄλμου
καὶ Ἄγγελον Ἀγγερον—τὸ Πτερωτόν
Ὀνειρον με τὴν Διακριθείσαν Ἀρακιεῖδα,
Ναυτοπούλαν τοῦ Μεσολογγίου, Ἰγμον τῆς
Ἐλευθερίας, Θεὸν τῆς Ἀγάπης καὶ Γλυκὸ
Φιλάν—ὁ Ἄγγελος τοῦ Ἑλέου με τὴν
Ἄφραν, Μαρουσίαν, Ἐθνικὸν Ὀνειρον,
Βροτὴν τοῦ Αἵος καὶ Ἐσμερόλοδον—ἡ Μό-
νος με τὴν Μαρωμένην Γαζίαν, Φίλην τῶν
Ζώων, Διακριμένο Τριαντάφυλλο καὶ Αἰ-
θερίαν Ἐπαρξίν—ὁ Δευκοκόμαντος Αἰγα-
λὸς με τὸ Κρυστάλλινον Σηλίαν—τὸ Ἐ-
περ Πατρίδος με τὴν Αἰθερίαν Ἐπαρξίν,
Τοῖρον, Ἄφραν, Μόξαρον τῆς Ἐλευθερίας
καὶ Ἑλληνοπούλιν—ἡ Γλυκεία Ἑλλάς με
τὴν Ἑλληρίδα, Ὀνειρον τῆς Πατρίδος, Ἀ-
μίμητον Γελοιοποιόν, Ὁραίαν Ἑλλάδα καὶ
Μελαγχροὶν Χιτοπούλαν—ὁ Ἐνθουσιώ-
δης Ἑλληρ με τὸν Μέλλοντα Διπλωμάτην,
Δαφροστεφῆ Σημαίαν, Ἡρωϊκὸν Ἀρακίδι,
Ἐθνικὸν Ὀνειρον καὶ Δευκοκόμαντον Αἰ-
γαλόν—ἡ Νύξ τῆς Καστέλλας με τὴν Μι-
μόξαν, Μελαγχροὶν Ἀφροδίτην, Γεωρι-
θεῖαν, Γλυκείαν Ἑλλάδα καὶ Ἀύραν τοῦ Ὀ-
μήρου—ἡ Μιμὸξα με τὴν Ἰδιότροπον Σαν-
θούλαν καὶ Κίτρινον Ντόμιον—ὁ Ποιητὴς
τοῦ Παρνασοῦ με τὸν Φοῦ-Διάβολον, Σε-
γανωμένον Τενεκέον, Σημαίαν τῆς Ἐλευθε-
ρίας, Σεντενυμένο Ἑλληνοπούλο καὶ Βοσκο-
πούλαν τοῦ Μικροῦ Αἵμου—ἡ Ἡλιόλου-
στος Ἡρώια με τὴν Μοθητίαν τῶν Καλο-
ραϊῶν, Ἰωάννην Δάκκ καὶ Ἀηδόνα τῆς
Ἐρήμου—ὁ Δεάνδρος με τὴν Γόνδολαν τῆς
Βενετίας καὶ Ἰδιότροπον Σανθούλαν—ἡ
Ναυτοπούλα τοῦ Μεσολογγίου με τὴν Πάξ,
Νεραϊδοπούλο καὶ Ἀσπὴν τῶν Ἑλλήνων.

σκέδαζε πολὺν ἐρώτησε ὅμως ἂν διεσκέ-
δαζε κ' ἐμὲ... δὲν πιστεύω νὰ εἶσαι τό-
σον ἐγωίστρια, ὥστε νὰ θέλῃς νὰ διασκέδα-
ζῃς εἰς βέβαιον ἄλλον) Ἐσμερόλοδον (καὶ ὁ
μοῦς ὄχι· σὲ βεβαίω ὅτι δὲν μετενόησε κανεὶς
ἀπεναντίας μάλιστα ἐπιμένουν εἰς τὰ παρὰ-
πικρα καὶ ἰσχυρίζονται ὅτι ἠδικήθησαν) Μι-
σοκακόμοιον (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς ὑπο-
σχέσεις καὶ διὰ τὰς ἐνεργείας) Ἐνθουσιώδη
Ἑλληρ (ὄχι, σὺ δὲν εἶσαι ἔνοχος καὶ μὴν
ἀνησυχῆς· ἀλλὰ καθὼς λέγεις, μαζὶ με τὰ
ξερὰ, καίονται καὶ τὰ χλωρὰ κάποτε· δὲν εἶνε
δυνατὸν νὰ γίνῃ διαφορετικὰ) Μαρωμένην
Γαζίαν (αἱ παραγγελίαι σου ἐξετελέσθησαν·
τί νέα ἀπὸ τῆν Ἑλλάδα;) Κωνσταντίνον τὸν
Μέγαν (ἔχει καλῶς) Οὐδένα (ὁ κατάλογος
δὲν φέρι καμμίαν δυσκολίαν) Μικρὸν Ἀ-
θηναϊον κτλ. κτλ.
Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 27ην
Μαρτίου θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 9 Μαΐου
[Ὁ χάρις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁμοίου δὲν νὰ
γράφῃς τὰς λύσεις των οἱ διακριθέντες,
πολεῖται ἐν τῷ Γραφεῖον μας εἰς φανέ-
λους, ὅν ἑκάστος περιέχει 20 φύλλα,
καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

Νέος Διαγωνισμὸς Λύσεων

[Κατὰ τὰν ἑτέρω προκηρυχθέντα, ἀπὸ τοῦ
σημερινοῦ φυλλαδίου ἀρχεῖται ὁ νέος 96ος Δια-
γωνισμὸς τῶν Λύσεων].

206. Δεξιόγριφος.

Ἀπλοῦν φωνῆν συγκαλῶ με φθόγγον μου-
μονάδα γρόνου, μετογὴν καὶ... ἔβλο ἀνάμμενον.
Καὶ βλέπω νὰ μοῦ γίνεταί—μὰ τί ἐξαφανίζον!—
Ἐνας ἀρχαῖος στρατηγὸς ποῦ δὲν τόνπεριμένο.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μικροῦ Δεσφίου

207. Συλλαβογριφος.

Τὸ πρῶτον εἶνε γράμμα, τὸ δεύτερον ἐπίσης
Ὡς καὶ τὸ τελευταῖον.
Τὸ ὅλον, φίλατέ μου, ἂν τῶδρης μὴν τάρισης,
εἴνε φαγὶ ὠραῖον.
Ἐστάλη ὑπὸ Ὁρφέως Α. Ναΐδου

208. Στοιχειόγριφος.

Σὲ τρέφω, σὲ ποτίζω
Ἄλλ' ὅμως τί κερδίζω;
Ἄλλοιμονον—hélas!
Μοῦ κόπηται τὸ κεφάλι
Ἀγνώμων καὶ γελάς!
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἰδιοτροποῦ Σανθούλας

209. Μωσαϊκόν.

Ὁ Δαναός, ὁ Κλέων,
Ὁ Ἡρακλῆς, ὁ Κρέων
Κι' ὁ Κρόνος μετ' αὐτῶν,
Σοῦ δίδουν ἓνα γράμμα
Καὶ κάμνεις ἐν τῷ ἄμα
Μονάξην παλαιόν.
Ἐστάλη ὑπὸ Ἰωάννου Ζωγράφου

210. Κενδυμένον καὶ ἀντεστραμ-
μένον Ρόμβος.

- 1.—Ἄντα, λύσον καὶ εἰπέ...
 - 2.—Τὴν τοῦ κόρακος φωνὴν
 - 3.—Δέγουσι εἶναι ἀπαισίαν
 - 4.—Κι' ἐξαρτῶσιν ἀπ' αὐτὴν
 - 5.—Μίαν δυσσεύδαμονίαν.
- Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ὁρφοῦ Ἀμαράντου

211. Μαγικὴ Ἀντωννμία μετὰ Γωνίας.

Τῇ ἀναλλαγῇ δύο γραμμάτων ἐκάστης
τῶν κάτωθι λέξεων διὰ μιᾶς ἂντωννμίας,
πάντοτε τῆς αὐτῆς, νὰ σχηματισθοῦν ἄλλαι

τόσαι λέξεις, ἀποτελοῦσαι κατὰ σειράν Γω-
νίαν. Ἡ πρώτη λέξις χρησιμεῖται ὡς βάσις:
βρώμη, δῶρον, ἄρχων, μᾶρον, Κορέα, σοφία.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐνθουοῦ Προσωπείου

212. Ποικίλη Ἀκροστιχίς.

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν ζη-
τουμένων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας,
τὸ τρίτον τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθέξῃς, ἀπο-
τελοῦν Νηρηίδα:

- 1, Βυζαντινὸς Αὐτοκράτωρ,
- 2, Θεὸς ἀρ-
χαῖος,
- 3, Πόλις τῆς Ἰταλίας,
- 4, Πόλις τῆς
Ἑλλάδος,
- 5, Φυτόν ἀρωματικόν.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀδωνόμου

213. Ἑλλιπυσύμφωνον.

ω-ε-ευουοι-πε-ιοι-ω-ε-υουοι-ου-αυο-ο-εξη

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Πρωτομαγίας

214. Γριφος.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Βρυχωμένου Λέοντος

ΛΥΣΕΙΣ

Τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 8.

91. Θεμιστοκλῆς (Θέμις, τό, κλεις.)—92.
Κλάις (κᾶ, λᾶ, εἰς.)—93. Τὸ φουρνόξυλο.

94. Η
Α Λ
Σ Φ Ρ Α Γ Ι Σ
Ι Ο
Σ Μ Ι Ο Σ Δ Π
Α Ο Σ Ο Ο
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ
Ι Α Ν
Σ Ν

Κασσάνδρα, ἀΝά=ΑΚΑΡΝΑΝ. 98. ΕΠΟΨ
(Ἐγώσιμος, Ἰρατότης, Οἰήσις, Ψυχῆ.)—99.
Μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ.—100. Αὐτὸς ἔφα.
(αὐτὸς ἐφ' ἄ.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μετὰ
λεπτὰ 5 μόνον. Ἐλάχιστος ὅρος 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ
οἱ ὀλιγότεροι τῶν 10 πληροῦνται ὡς νὰ ἦσαν 10.
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ αἱ τιμαὶ ἔννοούνται εἰς χρονοῦν.
Ἀγγελίαι σπελλομένων ἄνευ τοῦ ἀντιτίμου, ἢ μετὰ
ἀντίτιμον ἕλκοντες, δὲν δημοσιεύονται.]

Εγκαρδίως συλλυποῦμαι Γόνδολαν τῆς
Βενετίας διὰ τὸν θάνατον τῆς προσ-
φιλοῦς τῆς μητρὸς.—Ἐσθρὴ Ἐσπέρα.
(5.—50)

Αναλλάσσω εἰκονογραφημένα δελτάρια
πανταχῶθεν.—Jean Floris, Pension
«Zuritia», Philippople (Boulgarie).
(5.—51)

Αναλλάσσω ταχυδρομικὰ δελτάρια παν-
ταχῶθεν.—Marcos D. Marcopoulos,
Pension «Zarifia», Philippople (Bul-
garie). (5.—52)

Αναλλάσσω ταχυδρομικὰ δελτάρια παν-
ταχῶθεν.—Jean A. Stergides, Pen-
sion «Zarifia», Philippople (Boulgarie).
(5.—53)

Χαιρετῶμεν Συλλόγους «Ἑλληνισμόν»,
«Νίκη», «Ἡὼς», «Πανελλήνιον». Βιω-
τέρως προέδρους αὐτῶν.—Ποιητὴς τοῦ Παρ-
νασοῦ, Χαίρε Δευθερία.
(5.—54)

Στὸν ἀγαπητὸν μας Διπλωμάτην ἀπὸ ὅλης
θεσμᾶς συγχαρητήρια γιὰ τὸ βραβεῖο
καὶ τὰ ἐξυπνα Παιδικὰ του Πνεύματα.—Αἴμ.
Μ.—Μαρ. Π.
(5.—55)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ἐκδοτικοῦ τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρὰσχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ἐπιτηρείας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστόν καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ		ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ	ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐσωτερικοῦ :		Ἐξωτερικοῦ :	
Ἐσθρὴ... φρ. 8,—		Ἐσθρὴ... φρ. 10,—	
Ἐξάμηνος... > 4,50		Ἐξάμηνος... > 5,50	
Τριμήνος... > 2,50		Τριμήνος... > 3,—	
Αἰ ἀνδρομαί ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.			
Περίοδος Β'.—Τόμος 13ος		Ἐν Ἀθήναις, 8 Ἀπριλίου 1906	
		Ἐτος 28ον.—Ἀριθ. 19	

ΤΟ ΦΕΓΓΑΡΟΠΑΙΔΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η' (Συνέχεια)

Ἐτρεμεν ἡ Σελήνη, ὅταν ἄφισε τὸ
βιβλίον εἰς τὴν θέσιν του καὶ ἐσηκώθη.
Ἦθελε νὰ τρέξῃ, νὰ φύγῃ ἐφοβεῖτο
καὶ αὐτὴ δὲν ἐγνώριζε τί ἐφοβεῖτο, καὶ
ὅμως μία ἀλλόκοτος γοητεία τὴν ἐκρα-
τούσαν ἐκτόμη εἰς ἐκεῖνο τὸ σιωπηλὸν σα-
λονάκι, ποῦ εὐωδίαζεν ὄλον ἀπὸ μίαν
μεγάλην δέσμη ἀπὸ τριαντάφυλλα, ἄν-
θη τοῦ θερμοκηπίου, σπάνια καὶ ὠραῖα.
Τὰ μάτια τῆς ἐσυνήθησαν μ' ἐκεῖνο τὸ
σκιερὸν φῶς. Ἐξαφνα, εἶδε μίαν μεγά-
γᾶλην καὶ ὠραίαν χαλκογραφίαν, τὴν
ὅποιαν δὲν εἶχε προσέξῃ ἀκό-
μη. Ἦτο ἡ Ἐνθροισμένη
Παναγία τοῦ Ραφαήλου...

Ἐκαμνε πρὶν ἀπὸ τόσα χρόνια, ὅταν δὲν
ἤξευρεν ἀκόμη νὰ ὀμιλῇ καλά, ἡ Σε-
λήνη, πιγμένη ἀπὸ τὰ δάκρυα καὶ τοὺς
ὀρήνους, ποῦ τὴν ἔκαμναν νὰ σπαράξῃ
ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν, ἐφώνησε:
—Μαμμά!... μαμμά!...
—Ὡ! τὴν Ροδέναν παίρνει ἐπὶ τέ-
λους... Ἐπῆγα στὸ τελευταῖο κεφα-
λαῖον γιὰ νὰ τὸ δῶ.
Ἡ Μάγγη, παραπολὺ σαστισμένη με
τὴν ἀνάγνωσιν τῆς, δὲν εἶχεν ἀκούσῃ
τὴν κραυγὴν τῆς Σελήνης, καὶ ἔτρεχε
νὰ τὴν πληροφόρησῃ διὰ τὰ σπουδαῖα
νέα. Ἐπῆδησε μέσα στὸ σαλονάκι, καὶ
ἔμεινεν ἐκεῖ σὺν ἀπολιθωμένῃ.
Ἡ Σελήνη δὲν τὴν ἐκύτταζε, δὲν

τὴν ἤκουε. Ἐκλαίει πάντοτε κ' ἐφώνηζε:
—Μαμμά!... Ὡ! ἀγαπημένη μου
μαμμάκα!
Ἡ Μάγγη ὠρμησε με ξεφωνητὰ πρὸς
τὴν Μις Δούγλας, ποῦ κατέβαινε ἐκεῖ-
νην τὴν στιγμὴν:
—Δεσποινίς... Ἡ Σελήνη ἐτρέλ-
λάθηκε!
—Ὅχι, δὲν ἐτρέλλάθηκα. Ἐχῶ νὰ
ποῦ μιά μαμμά, καὶ τὴν λατρεύω καὶ ἡ
μαμμά μου μοιάζει μ' αὐτὴν ἐκεῖ τὴν ἄλλη
μαμμά. Στὴν καμαρὰ μου ἦταν μιά εἰ-
κόνα ἀπαράλλακτη με αὐτὴν ἐδῶ, κ' ἐγὼ
ἐθαροῦσα πάντα πῶς ἦταν ἡ φωτογρα-
φία τῆς ἀγαπημένης μου μαμμάκας.
Θέλω νὰ φύγω. Θέλω νὰ τὴν εὔρω...
Ἡ Μις Δούγλας ἔπιασε τὸ
κοριτσάκι εἰς τὴν ἀγκυλιάν τῆς,
τὸ ἐχάιδευσεν, τὸ ἠσύχασεν, ἐ-
σκούπισε τὰ δάκρυά του. Ἡ Σε-
λήνη γρήγορα συνῆλθε. Δὲν
ἔκλαιε πλέον, ἀλλὰ ἐφαίνετο
ἐξηγητημένη, σκεδὸν ἄρρωστη
πάλιν. Τότε, ἔπιασαν τὰ μάτια
τῆς εἰς τὸ βιβλίον, ποῦ ἦτο ἀ-
νοικτὸν ἐπάνω στὸ τραπέζι. Καὶ
τὸ ἔπιασε.
—Νά! τὸ διαβάω αὐτό,
καὶ τὰ καταλαβαίνω ὅλα. Αὐτὴ
εἶνε ἡ γλωσσά μου, ἡ ἰδική μου.
Ἄν δὲν ἦταν, θὰ τὸ ἐκαταλά-
βαινα;
—Καὶ ὅμως, τὴν ἄλλην φο-
ρὰν, ὅταν σοῦ ὀμίλησα γαλλι-
κά, δὲν τὰ ἐκαταλάβαινες.
—Ἴσως διότι δὲν τὰ μιλοῦ-
σατε ὅπως ἐμεῖς...
Ἡ Σελήνη δὲν ἐγνώριζε τὴν
τέχνην πῶς νὰ κάμνῃ φιλοσοφ-
νήσεις. Ἡ Μις Δούγλας ἐδάγ-
κασε τὰ χεῖλη τῆς, ἀλλὰ πε-
ριωρίσθη εἰς τὸ νὰ χαμογελά-
σῃ, καὶ ἔκαμε νέας ἐρωτήσεις
πρὸς τὴν μικροῦλαν. Ὤρισμέ-
τως, ἐκεῖνο τὸ μυστήριον εἶχε
κινήσῃ πολὺ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς.
—Ἐλα, Σελήνη μου, ἀφοῦ

Ἡ Σελήνη ἐτρέλλάθηκε! (Σελ. 145, στ. γ')

Ἄχ! γιατί νά μήν ἡμπορῆ καὶ αὐτὸς νά εἰπῆ:

«Δὲν θάρρησω νὰ ξαναδῶ τὸν Γάλα μου!»

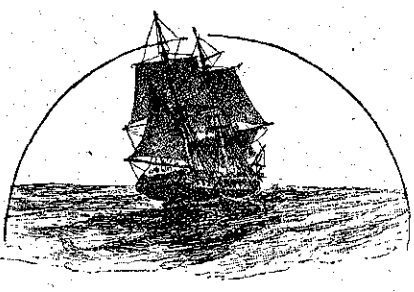
Ὅυτε μίαν στιγμὴν δὲν τὸν ἐλησμονοῦσε! Πρέπει νὰ πούμε ὅμως τὴν ἀλήθεια, — αἱ κούβεντες τῆς κυρὰ-Λενιώως διαρκῶς τοῦ τὸν ἐνθούμιζαν. Καί, ἐνῶ ἡ γαλατάδαινα ἔλαμπε ἀπὸ τὴν χαρὰν τῆς, διότι ἐκόντευεν ὁ καιρὸς ποῦ θὰ ἐξανάβλεπε τὸ παιδί τῆς, ὁ γατάκος μας ἐκατσούφιαζε. Ἐκατέβαζε τὸ κεφαλάκι του καὶ ἐσφαλοῦσε τὰ ματάκια του.

— Μήπως ζηλεύεις τὸ ἀγόρι μου; τοῦ εἶπε μίαν ἡμέραν ἡ κυρὰ Λενιώ ἔννοια σου, Ψιφίνο μου, καὶ ἐγὼ πάντα θὰ σ' ἀγαπᾶ καὶ θὰ σ' ἐννοιάζωμαι θὰ ζήσουμε καὶ οἱ τρεῖς μας, ἀγαπημένοι καὶ μονοιασμένοι. Νὰ ᾄδῃς πόσο θὰ σ' ἀγαπᾶ κι' ὁ γούκας μου!...

Ὁ Μελάνης ἦτο πολὺ ἐξυπνός: ἔβλεπε πολὺ καλὰ ὅτι, αὐτὰ τὰ λόγια, ἡ κυρὰ Λενιώ τοῦ τὰ ἔλεγε ἀπὸ ἀπλήν καλωσύνην καὶ ὅτι, ἅμα ἔπαιρνε τὴν ἀφῆσιν τὸ παιδί τῆς, ἡ καλὴ γρηουλα δὲν θὰ εἶχε πιὰ καιρὸν νὰ φροντίζῃ γιὰ ξένες ἔννοιες, γιὰ ἕνα πληρογανάκι ἐκεῖ ποῦ ἦτανε κατσούφικο καὶ λυπημένο, σὰν νὰ εἶχε μεγάλες πίκρες στὴν καρδιά.

Ποῦ νὰ ἤξευρε ἡ κυρὰ-Λενιώ, τί πίκρα ἐδασάνιζε τὸν γατάκο τῆς!

(Ἐπεται συνέχεια) Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

«Τὸ βρίκιον.» (Σελ. 149, στ. 6.)

Ο ΝΑΥΤΟΠΑΙΣ ΤΟΥ ΣΟΥΡΚΟΥΦ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. (Συνέχεια)

Ἡ ἀντιλογία τοῦ μικροῦ ἦτο σοβαρά. Ἀνέτρεπεν ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ μαρκησίου.

— Παιδί μου, τῷ ἀπήντησε, μὲ τὸνον κάπως δύσθυμον, καὶ οἱ ἀνδρείότεροι καὶ οἱ ἐπιτηδείτεροι τῶν ἀνθρώπων ἡμπορεῖ νὰ ἔχουν ἀτυχίαν, ἐναντίας περιστάσεις καὶ παντὸς εἶδους ἀπρόοπτα ἐμπόδια. Αὐτὸ δὲν ἀποδεικνύει διόλου ὅτι ἀξίζουν ὀλιγώτερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ μόνον ὅτι τοὺς ἐδοθήσεν ὀλιγώτερον ἢ τύχη.

Καὶ διακόπτων ἀποτόμως τὰς σκέψεις ταύτας, ἔκαμε καὶ αὐτὸς μίαν ἐρώτησιν ἀπ' εὐθείας:

— Θέλεις νὰ γίνῃς καὶ ἐσὺ ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ναυτικούς, νὰ κοπιᾷσῃς καὶ νὰ σπουδάσῃς διὰ νὰ φορέσῃς τὰς ἐπωμίδας τοῦ ἀξιωματικοῦ καὶ νὰ ζήσῃς ζωὴν κανονικὴν καὶ ὅπως πρέπει;

Τὰ μάτια τοῦ μικροῦ ἔλαμπαν. Μία φλόγα εἶχε ἀνάψῃ ἔξαφνα εἰς τὸ βλέμμα του.

— Νομίζετε ὅτι θὰ ἡμπορέσω ἐκεῖ νὰ ὑπηρετήσω τὴν πατρίδα μου, ὅπως κ' ἐδῶ καλά;

— Θὰ τὴν ὑπηρετήσῃς καλλίτερα, διότι θὰ τῆς προσφέρῃς ὅλην σου τὴν ζωὴν, διότι θὰ τῆς ἀφιερῶσῃς ὅλην σου τὴν ἐργασίαν. Ἐκεῖνο εἶνε τὸ εὐγενέστερον ἀπὸ ὅλα τὰ στάδια.

— Καὶ θὰ εἶμαι χρήσιμος εἰς τὴν μητέρα μου καὶ τὴν ἀδελφὴν μου, ἂν τὸ κάνω;

— Ἡ μητέρα σου καὶ ἡ ἀδελφὴ σου θὰ χαροῦν καλλίτερα τὰ πλοῦτη καὶ τὴν δόξαν ποῦ θ' ἀποκτήσῃς. Ἡ Γαλλία ἔχει ἔλλησιν ἀπὸ ἀξιωματικούς τοῦ ναυτικοῦ. Τὸ στάδιόν σου εἶνε ἀνοικτόν. Δὲν ἔχεις παρὰ νὰ τὸ ἀρχίσῃς ἀποφασιστικά.

Ὁ Γουλιέλμος εἶχε σκύψῃ τὴν κεφαλήν. Ἐσυλλογιζέτο. Ὅταν πάλιν τὴν ὕψωσε, αἱ σκέψεις του εἶχαν γίνῃ σαφεῖς καὶ ὀρισμέναι. Ἠρώτησε:

— Ἀλλά, διὰ νὰ γίνω ἀξιωματικός, διὰ νὰ σπουδάσω, ὅπως λέγετε, πρέπει νὰ εἶμαι εἰς τὴν Γαλλίαν, δὲν εἶνε ἔτσι;

— Ἐννοεῖται!

— Λοιπόν, θὰ μὲ πάτε πίσω, εἰς τὴν Γαλλίαν;

Ὁ Κλαβαγιάν ἔκαμε μίαν χειρονομίαν, ἡ ὁποία ἐξέφραζε τὴν στενοχωρίαν του.

— Βεβαίως, εἶπε, θὰ σὲ ὀδηγήσω εἰς τὴν Γαλλίαν, ἅμα δυνηθῶ.

— Ἄμα δυνηθῆτε; Καὶ πότε θὰ δυνηθῆτε;

— ὦ, διάβολε! Ἄμα ἐλευθερωθῆ ἡ θάλασσα, ἅμα τὴν καθαρίσωμεν ἀπὸ τοὺς Ἀγγλους, μετὰ ἐν ἡ δύο ἔτη, ὅταν ὁ Αὐτοκράτωρ ἀποθιβάσῃ εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ εἰσέλθῃ εἰς τὸ Λονδίον.

— Καὶ ἀπὸ τώρα ἕως τότε, ἀνεστῆναξεν ὁ Γουλιέλμος, ἐγὼ τί πρέπει νὰ κάμω;

— Ἐως τότε θὰ σὲ βάλωμεν εἰς τὸ σχολεῖον ἐδῶ, καὶ θ' ἀρχίσῃς νὰ σπουδάξῃς.

Τότε ἡ θέλησις τοῦ μικροῦ ἐξερράγη, μὲ μίαν ἐκφρασιν ἀξίαν ν' ἀκουσθῆ ἀπὸ στόμα μεγάλο.

— Λοιπόν, ὄχι! καλέ μου φίλε ἐγὼ δὲν θέλω. Μ' ἐπήρατε διὰ νὰ μὲ κάμτετε ναυτόπαιδα τοῦ Σουρκούφ. Ἀργότερα, θὰ γίνω ἀξιωματικός, ἂν θέλῃ ὁ Θεός. Ἐπὶ τοῦ παρόντος, ναυτόπαις εἶμαι καὶ ναυτόπαις θὰ μείνω!

Μὲ αὐτὰ τὰ λόγια ἐτελείωσεν ἡ συνδιάλεξις τοῦ μεγάλου μὲ τὸν μικρόν.

Ὁ Ἰάκωβος Κλαβαγιάν ἐπῆγε πάλιν νὰ εὐρῆ τὸν Σουρκούφ. Ἐξέφρασε τὸν θαυμασμόν του διὰ τὸ πλοῖον του μὲ εἰλικρίνειαν, ἡ ὁποία ἔκαμε τὸν συμπολεμιστὴν του νὰ γελάσῃ.

— Πραγματικῶς, Ροβέρτε, μὲ κάμνεις καὶ χάνω τὸ μυαλό μου. Δὲν ὑπάρχει οὔτε ἕνας ἐφοπλιστῆς οὔτε ἕνας ναυπηγὸς εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὁ ὁποῖος θὰ ἡμπορούσε νὰ ἐπινοήσῃ καὶ νὰ ἐκτελέσῃ τὸ σχέδιον πλοίου σὰν αὐτό. Αὐτὴ ἡ φρεγάτα ἡμπορεῖ νὰ συναγωνισθῆ μὲ τὸ καλλίτερον δίχροτον!

— Βλέπεις; ἀπήντησεν ὁ Σουρκούφ αὐτὸ ἀποδεικνύει ὅτι οἱ γονεῖς δὲν ἔχουν πάντοτε δίκαιον, ὅταν ζητοῦν νὰ ἐπιβάλουν τὸ ἐπάγγελμα ποῦ θέλουν αὐτοὶ εἰς τὰ τέκνα των. Ἄν, ἀντὶ νὰ σπουδάσω τὰ ἀρχαῖα ἑλληνικὰ καὶ λατινικὰ εἰς τὸ σχολεῖον, δὲν ἐξώδεμα τὸν καιρὸν μου εἰς τὸ νὰ σπουδάσω τὰ καράβια τοῦ λιμένος, καὶ νὰ σχεδιάζω σκάφη καὶ σκελετὰ πλοίων εἰς τὰ τετράδια μου, διὰ τὰ ὁποῖα σχέδια αἱ τιμωρίαι ἐπεσταν βροχή, — δὲν θὰ κατώρθω νὰ μάθω κατὰ βάθος τὰ στοιχεῖα τῆς ναυπηγικῆς.

Σήμερον γνωρίζω, σχεδὸν χωρὶς νὰ κάμνω λάθος, πῶσα χρειάζονται καρφιά, ξυλοκάρφια καὶ τζαβέττες διὰ τὸ δίχροτον καὶ πῶσα διὰ τὴν βάρκα τοῦ ψαρῶ ποῖον εἶνε τὸ καλλίτερον παραδόπανο, τὸ καλλίτερον σχοινί, τὸ καλλίτερον κατράμι. Δύναμαι, μὲ τὴν ἀφὴν μόνον, νὰ ἐκτιμῆσω ποῖον εἶνε τὸ καλλίτερον πεῦκο ἢ τίκι, καὶ, ἂν ἐτύχαινε νὰ εὐρεθῶ ὀλομόναχος εἰς ἕνα δάσος μὲ τέτοια δένδρα, καὶ νὰ ἔχω νὰ τρώγω, νὰ ἔχω ἕνα πρίονι, ἕνα σφυρί, ἕνα σκεπάρνι καὶ καρφιά, θὰ ἐναυπηγοῦσα μίαν βάρκαν μεκατάστρωμα, καλλίτερα παρ' ὅτι ὁ Νῶε ἔκαμε τὴν κιβωτὸν του. Καὶ ἡ βάρκα μου θ' ἀρμένιζε περίφημα, σοῦ ἐγγυώμαι!...

— Ναι, ἀλλὰ δὲν θὰ ἔχωρούσε τὸ σους ἐπιβάτας ὅσους ἡ κιβωτός.

— Βεβαίως, ἀλλὰ ἐγὼ δὲν θὰ ἔκαμνα ἐκατὸν ἔτη διὰ νὰ τὴν κατασκευάσω ὅπως ὁ Νῶε!...

— Καὶ τί ὄνομα σκοπεύεις νὰ δώσῃς εἰς τὸ ἀριστοβέργημά σου;

— Ὅνομα μὲ ὠραῖαν σημασίαν. Ὅπως τὴν βλέπεις, ἡ φρεγάτα μου ἀναπαριστᾷ τὸν τελειότερον τύπον τῶν πολυμικῶν μας πλοίων, τὸν Ἐπίφοβον ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον οἱ Ἀγγλοὶ ἐκυριεύουν εἰς τὸ Τραφαλγάρ καὶ πάλιν ἔχασαν εἰς τὸ Κάδιξ, εἰς τὴν Ἀκραν τῶν Ἀδαμαντῶν, κατὰ τὴν τριμυρίαν, ἡ ὁποία συνέβη μετὰ τὴν ναυμαχίαν. Ἐκτὸς τούτου, ἀφ' ὅτου διεκόπη ἡ εἰρήνη, ἐγὼ δὲν ἔκαμπα παρὰ μίαν μόνον πελαγοδρομίαν, ἐκείνην κατὰ τὴν ὁποίαν σᾶς εὐρήνα, ἐσὲ καὶ τοὺς συντρόφους σου. Θὰ φαίνομαι λοι-

πὸν ὅτι ἐρχομαι ἀπὸ τὸν ἄλλον κόσμον, καὶ δι' αὐτὸ ὠνόμασα τὸ ὠραῖον πλοῖόν μου Βουκόλακα.

— Εὐγε! ἐφώναξεν ὁ Ἰάκωβος, καὶ ἐχειροκρότησε. Ὁραϊόπανον ὄνομα! Φαντάζομαι δὲ ὅτι θὰ τὸ ὀπλίσης ὅπως τοῦ ταιριάζει. Ποῦ θὰ προμηθευθῆς τὰ κανόνια;

— Τὰ κανόνια; Τὰ ἔχω ἀπὸ τώρα. Ἐν πρώτοις τὰ τριάκοντα τέσσαρα τῆς Ἐλπίδος.

Ὁ Κλαβαγιάν τὸν διέκοψε καὶ ἠρώτησε μὲ εὐθυμον τόνον:

— Δι' αὐτὸ λοιπὸν μοῦ δίδεις, ἐμένα, τὴν Ἐλπίδα; Σ' εὐχαριστῶ πολὺ.

Οἱ δύο ἄνδρες ἐστάθησαν μίαν στιγμὴν, διὰ νὰ γελάσουν μὲ τὴν ἀνεσί των.

— Ἀλήθεια! δὲν σὲ ἐσυλλογιζόμην πλέον, καίμηνε Ἰάκωβε. Ἀκουσέ με ὅμως: ὑπάρχει τὸ μέσον νὰ διορθωθῶν ὅλα. Θὰ τὸ ἰδῆς.

Καὶ ἐξήγησεν εἰς τὸν μαρκησιον, ὅτι ἐκτὸς ἀπὸ τὰ τριάντα τέσσαρα μεγάλα κανόνια, τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ κρατήσῃ διὰ νὰ ὀπλίσῃ τὸν Βουκόλακα, εἶχαν ἀκόμη διαθέσιμα δώδεκα ἕως δεκαπέντε ἄλλα διαφόρων εἰδῶν καὶ μεγεθῶν.

— Αὐτὰ ἀρκοῦν, εἶπε, διὰ νὰ ὀπλισθῆ σὰν ἄστακος ἕνα βρίκι.

— Ἐστω λοιπὸν! παίρνω τὸ βρίκι. Καί, νὰ σοῦ πῶ τὴν ἀλήθεια, τὸ προτιμῶ. Εἶνε καλλίτερα τοῦ χειροῦ μου. Καὶ ἐκτὸς τούτου, ἡ Ἐλπίς δὲν μοῦ ἔδιδε πολλὰς ἐλπίδας ἐπιτυχίας!

— Ὅυτε εἰς ἐμέ, σύντροφε. Δὲν εἶνε γρήγορο πλοῖον.

— Λοιπόν, σύμφωνοι διὰ τὸ βρίκι. Ἀλλὰ πρέπει καὶ αὐτὸ νὰ εἶνε ἔτοιμον ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν.

— Θὰ εἶνε, μὰ τ' ἀστροπελέμι! Καί, μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας, θὰ κάμωμε πανιὰ ζευγαρώμενοι. Ὁ Ἰανουάριος εἶνε λαμπρὰ ἐποχὴ διὰ ν' ἀρμενίξῃ κανεὶς εἰς τοὺς τροπικούς.

Ἐλεγε τὴν ἀλήθειαν. Μετὰ δύο ἑβδομάδας, τὰ δύο καταδρομικὰ σκάφη ἐβαπτίζοντο συγχρόνως, καὶ ὁ Βουκόλαξ καθειλικύετο θριαμβευτικῶς εἰς τὴν θάλασσαν, χαιρετίζων μὲ τὴν πρῶράν του τὰ τέσσαρα κύρια σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος καὶ δεγόμενος εἰς τὸ ἀριστερὸν ἰσχίον του τὸν χαιρετισμὸν τῆς σπασμένης μπουκάλας, μὲ τῆς ὁποίας τὸ κρασί ἐβαπτίσθη.

Τὸ βρίκιον ἔλαβε καὶ αὐτὸ ὄνομα μὲ σημασίαν. Ὁ Κλαβαγιάν τὸ ἀφιέρωσεν εἰς μίαν τρυφερὰν ἀνάμνησιν τὸ ὄνομα σεν Ἀγίαν Ἀνναν. Αὐτὸ δὲ ἀκριβῶς τὸ ὄνομα ἔφερε τὸ πλοῖον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶχε φονευθῆ ὁ Ἰσπανὸς ἥρωας Γραβίνας.

— Ἐλησμόνησα! εἶπεν ὁ μαρκησιὸς πρὸς τὸν ἀρχηγόν του, κατὰ τὸ ἀποχαιρετιστήριον γεῦμα πρὸ τοῦ ἀπόπλου, — σοῦ ἔχω εἰπῆ ὅτι ἡ θελκτικὴ ἐκείνη Λαίδη Βλάγκουδ' μ' ἐπεφόρτισε νὰ συστήσω εἰς τὴν ἀεροφροσύνην σου μίαν ἐξαδέλφην τῆς:

— Ὅχι, φίλε μου τίποτε δὲν μοῦ εἶ-

«Οἱ δύο ἄνδρες ἐστάθησαν μίαν στιγμὴν.» (Σελ. 149, στ. α'.)

— Πρὸς ἐως τώρα. Πρώτην φοράν τὸ ἀκούω. — Ἀφοῦ εἶνε ἔτσι, μάθε ὅτι ἡ ἐξαδέλφη ἐκείνη ὀνομάζεται Λαίδη Στάγκωπ, ὅτι ἔχει ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν διὰ νὰ ἔλθῃ νὰ εὐρῆ τὸν σύζυγόν τῆς εἰς τὰς Ἰνδίας, καὶ ὅτι φέρει ἀπὸ τὴν Εὐρώπην ἕνα πιάνο ἀρίστης κατασκευῆς, ἕνα πιάνο μὲ οὐράν, φαίνεται, ἢ μᾶλλον δύο, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸ ἐν εἶνε προωρισμένον διὰ τὴν ἰδίαν Λαίδην Βλάγκουδ.

— Τί θέλεις νὰ τὸ κάμω ἐγὼ αὐτὸ τὸ πιάνο; Καὶ διατί μοῦ διηγείσαι αὐτὴν τὴν ἱστορίαν;

— Διότι ἔχω ἀναλάβῃ ὑποχρεώσεις διὰ λογαριασμὸν σου, Ροβέρτε. Ἐχω δώσῃ τὸν λόγον μου.

— Τὸν λόγον σου, διὰ λογαριασμὸν μου; Καὶ διὰ ποῖον ζήτημα, θεότρελλε;

— Ὑπεσχέθη ὅτι θὰ παραδώσῃς τὰ δύο πιάνα σῶα καὶ ἀκέραια εἰς τὰς δύο εὐγενεῖς κυρίας. Ἐγέλασαν πολὺ διὰ τὴν ὑπόσχεσίν μου, ἐγὼ ὅμως ἐπέμεινα ὅτι θὰ ἐκτελεσθῆ.

Ὁ Σουρκούφ ἔξυσε τὴν κεφαλὴν καὶ ἀπεκρίθη, γελαστός καὶ θυμωμένος συγχρόνως:

— Ἀγαπητέ μου, ἀνέλαβες ἔτσι μίαν ὑποχρέωσιν πολὺ περιέργων. Ἐν πρώτοις δὲν δύναμαι νὰ ἐγγυηθῶ ὅτι ἐκεῖνα τὰ πολύτιμα ὄργανα τῆς μουσικῆς δὲν θὰ πάθουν ἀβαρτίαν.

— Ἐχω κάμῃ τὰς ἐπιφυλάξεις μου δι' αὐτὸν τὸν κίνδυνον. Αἱ σφαῖραι καὶ τὰ νερά τῆς θαλάσσης ἔχουν ἐξαιρεθῆ.

— Καλὰ! Καὶ αὐτὸ κατὶ εἶνε, ἀλλὰ δὲν εἶνε τὸ ὅλον. Τὸ πολὺ-πολὺ ἡμπορῶ νὰ ἐγγυηθῶ ὅτι θὰ ἐπιστρέψω τὸ ἐν ἀπὸ τὰ δύο πιάνα, ἐκεῖνο ποῦ θὰ πῆσῃ εἰς τὸ μεριδίόν μου. Ἀλλὰ τὸ ἄλλο ἀνήκει δικαιοματικῶς εἰς τὴν κυβέρνησιν.

— Κανόνισέ τα ἐσὺ ὅπως γνωρίζεις, καλέ μου Ροβέρτε. Ἐγὼ ἔδωσα τὸν λόγον μου, ἄλλο δὲν γνωρίζω.

— Καὶ ἔκαμες ἄσχημα, νὰ πᾶρ' ἡ ὀργή! Πόσον κοστίζουν αὐτὰ τὰ γυναικεία παιγνιδάκια;

— Ἐπτὰ χιλιάδας φράγκα τὸ ἕνα, εἰς τὴν Γαλλίαν. Ἐδῶ ὅμως, ἴσως τὸ διπλάσιον.

— Λοιπόν, σύντροφε, δὲν κάμνεις ἄσχημα τὲς δουλειές σου. Νὰ πληρώσω δεκατέσσαρας χιλιάδας εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἀπλῶς καὶ μό-

νον διὰ τὰ ὠραῖα μάτια μιᾶς Ἀγγλίδος! Βεβαίως! θ' ἀναγκασθῶ νὰ σκοτώσω δύο-τρεις ἀξιωματικούς τοῦ βασιλέως τῆς Ἀγγλίας διὰ νὰ τοὺς πάρω τὰ βαλάντια!...

— Μίαν λέξιν ἀκόμη, ἐπανέλαβεν ὁ Κλαβαγιάν: ἔχεις ποτὲ συναντήσῃ τὴν ἀγγλικὴν κορβέτταν Ἀετόν;

— Ποτέ. Γνωρίζω ὅμως ὅτι ταξιδεύει εἰς αὐτὰ ἐδῶ τὰ πελάγη καὶ ὅτι ἔχει κυβερνήτην ἕνα μπουφον θρασὺν καὶ σκληρόν, ὁ ὁποῖος ὀνομάζεται, νομίζω, Βλάκφορν.

(Ἐπεται συνέχεια) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συντάξιμον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἔξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασὼν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπερθεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστὸν καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ:	Ἐξωτερικοῦ:
Ἔτησια 8,—	Ἔτησια φρ. γρ. 10,—
Ἐξάμηνος 4,50	Ἐξάμηνος » » 5,50
Τριμήνος 2,50	Τριμήνος » » 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐν Ἀθήναις, 15 Ἀπριλίου 1906

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικοῦ λειτ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. γρ. 0,20.
Φύλλα προσηγουμένον ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου, τιμῶνται ἕκαστον λειτ. 25 (φρ. 0,25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐφραίμου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθάκειον.

Ἔτος 28ον.— Ἀριθ. 20

Ο ΝΑΥΤΟΠΛΙΣ ΤΟΥ ΣΟΥΡΚΟΥΦ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.
Εἰς ἄγρην πλοίων

—Αὐτὸς εἶπε. Ἐγγώρισά μίαν κυρία ἡ συγγενὴ τοῦ εἰς τὴν Μαδρὰς, καὶ τῆς ἔχω ὑποσχθεῖν νὰ φυτεύσω αὐτὸν τὸν φίλγρον μὲ τὸ σπαθὶ μου εἰς τὸ στήθος σου. Καὶ ἔδειξεν εἰς τὸν Σουρκοῦφ τὰς κίτρινας ταινίας τῆς Ἀγγλίδος.

Τὸ πλήρωμα τοῦ Σουρκοῦφ ἦτο κατ' ἄριθμον ἴσον πρὸς πλήρωμα πολεμικοῦ διπρότου. Ὁ καταδρομεὺς εἶχεν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ 420 ἀνδρας, ἐκ τῶν ὁποίων 300 εἶχαν στρατολογηθῆ, ἄλλοι μὲν μεταξὺ τῶν ναυτικῶν τῆς Νήσου τῆς Ἐνώσεως, ἄλλοι δὲ μεταξὺ ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ἡ φήμη τῶν ἀνδραγαθημάτων του εἶχε προσελκύσῃ ἀπὸ τὴν Γαλλίαν. Ἐξήντα ἄλλοι ἦσαν Ἴρλανδοί, Ἴταλοί, Ἴσπανοί, Ἕλληνες. Οἱ ὑπολειπόμενοι ἦσαν μαῦροι καὶ Ἰνδοὶ μιγάδες. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἀνδρες ἦσαν προικισμένοι μὲ θηριώδη ἀνδρείαν, ἡ ὁποία τοὺς ἐκάμνε πολὺ ἐπιφόβους διὰ τὰ ἐχθρικά πλοῖα.

Ὁ Κλαβαγιάν εἶχε μόνον 92 ἀνδρας εἰς τὸ πλοῖόν του, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ 60 ἦσαν πυροβοληταί· οἱ 32 ἄλλοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν ὁ Ἐβέλ, ὁ Οὐσταριτζὶ καὶ ὁ Γουλιέλμος Τερονάν, ἦσαν ἀληθινοὶ ναῦται, θωρακίται καὶ ναυτοπαιδες. Αὐτοὶ ὅλοι ἦσαν ἀρκετοὶ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἀγίας Ἄννας. Τὸ βρῆκίον ἦτο τώρα λαμπρὸς ἀκόλουθος τοῦ μεγάλου καταδρομικοῦ.

Ἐξέπλευσαν καὶ τὰ δύο κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1806. Κατ' ἀρχὰς διηυθύνθησαν πρὸς τὰ βορειοδυτικά, διότι ἤλπιζαν δὲ εὐρυν πρὸς τὰ ἐκεῖ εὐκόλους λείας, διὰ νὰ δοκιμάσουν τὰς δυνάμεις των. Ἀλλὰ οἱ πρῶτοι μῆνες παρήλθον ἀκαρποί. Ἐκείνην τὴν ἐποχὴν, μ' ὄλην τὴν καταστροφὴν τοῦ Τραφαλγάρ, ἡ Γαλλία καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ Ναπολεὼν ἦσαν εἰς ἄν κολοφῶνα τῆς δόξης των.

Ἐξέθεσεν εἰς αὐτοὺς τί ἐσκόπευε νὰ κάμῃ. (Σελ. 155, στ. α')

Φραγκίσκον νὰ ζητήσῃ τὴν εἰρήνην. Αἱ περιφανεῖς ἐκεῖναι νίκαι ἐπροκάλεσαν τὴν εἰρήνην τοῦ Πρεσβούργου. Ἡ εἰρήνη αὕτη δὲν ἐμελλε νὰ διαρκῆσῃ πολὺ, ἦτο ὅμως ἀρκετὴ διὰ νὰ δαμασθῇ ἡ Εὐρώπη καὶ νὰ φοβηθῇ ἡ Ἀγγλία. Διεδόθη μάλιστα τότε ὅτι ἡ Γαλλία ἐσκόπευε νὰ ναυπηγήσῃ νέους στόλους καὶ νὰ στρέψῃ ὅλας τὰς προσπαθείας εἰς τὸν Ὠκεανόν.

καὶ εἶχεν ἀναβάλλῃ τὴν ἀναχώρησιν τῆς ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν. Ὁ καταδρομεὺς ἐπληροφόρηθη τὰ συμβαίνοντα ἐν Εὐρώπῃ ἀπὸ ἐν ἀγγλικῶν τριίστιον, τὸ ὁποῖον εἶχε κατορθώσῃ νὰ συλλάβῃ κατὰ τὰ μέσα τοῦ Μαρτίου. Ἦτο παραπολύ καλὸς ναυτικὸς ὥστε ν' ἀγνοῖ ποῖαν πορείαν κατὰ προτίμησιν ἠκολούθουν τὰ μεγάλα ἱστιοφόρα. Τώρα τοῦ εἶχε δύο πλοῖα εἰς τὰς διαταγὰς

λόσφορος, 4, Μέγας ποταμός, 5, Αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαντίου.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κροδῆς 226. Ἐλλιποσύμφωνον.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Παλλάδος 227. Γρίφος παραστατικός. Ἀπαγορευτικόν.— Ἀρνητικόν.— Πρόθεσις.— Γράμμα.— Γράμμα.— Πρόθεσις.— Πρόθεσις.— Γράμμα.

ΛΥΣΕΙΣ

Τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 9.
101. Θεσσαλὸς (θές, σάλος).—102. Σκόλο-λύκος.
103. ΠΑΝ ΠΗΛΟΣ ΘΑΛΑΜΟΣ ΝΟΜΟΣ ΣΟΣ
104—105. α) Διὰ τοῦ Τ: Ἄγρια, ἦρος, ἄρτος, τρίτος. β) Διὰ τοῦ Η: παρὰ, τύπος, Πάρος, τρώπις.—106. ΒΑΧΧΟΣ (Διὸς, γερᾶνός, λύκος, Ἰσπανός, λυκός, Ἰσπανός).—107. Λυών-λύων.—108. Οὐδέεις ἀγεωμέτρης εἰσὶτω (Ἡ ἀνάγνωσις κατὰ στίχον ἐξ ἀρχῆς, λαμβανόμενον τοῦ πρώτου γράμματος καὶ τοῦ τελευταίου, εἶτα τοῦ δευτέρου καὶ τοῦ προτελευταίου, καὶ οὕτω καθέξης μέχρι τέλους).—109. Νέοις τὸ σιγᾶν κρείττον ἐστὶ τοῦ λαλεῖν.—110. Ὑπομονὴ ἐπιτέλους νικᾷ. (Ἐπὶ μο νῖ - ἐπὶ μο νῖ - ἐπὶ τέλους Νῖ Κᾶ.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἡ λέξις λειπὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μας λειπὰ 5 μόνον. Ἐλάττωσι ὄρος 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεραι τῶν 10 πληρόνται ὡς νὰ ἦσαν 10. Ἐν τῷ Ἐξωτερικοῦ αἱ τιμαὶ ἐνοσοῦνται εἰς χρυσόν. Ἀγγελίαι ἀπεστέλλονται ἄνευ τοῦ ἀντιμισθίου, ἢ μὲ τὸ ἀντίμισθον ἑλλείπει, δὲν δημοσιεύονται.

Δελτάρια ἀπόσις Μακεδονίας ἀποστέλλω ἐναντι δελταρίων εἰκονογραφημένων οἰκισθῆναι χώρας.— Ἀθανάσιος Εὐσταθιάδης, Lycée Commercial Noukas, Salonique (Turquie) (5'—56)

Ανταλλάσω εἰκονογραφημένα ταχυδρομικὰ δελτάρια μόνον μὲ συνδρομητὰς καὶ συνδρομητὰς τῆς Διαπλάσεως.— Michel M. Psonadachis, Tchémé, (Turquie d'Asie mineure). (5'—57)

Ζητῶ ἀλληλογραφίαν μετὰ τῶν ἐν Ἀθῆναις καὶ Κρήτῃ συνδρομητῶν τῆς Διαπλάσεως.— Μιχαὴλ Χάννας, Λευκωσία (Κύπρου). (5'—58)

Στὸν ἀγαπημένον Διπλωμάτην τὰ θερμότερα συγχαρητήρια διὰ τὴν ἐξοχὴν ἀπάντησίν σου.— Ὑπερ Πατριδοῦ. (5'—59)

Πολλὰ φιλιὰ στέλλωμιν εἰς γλυκίαν Ἐαρινὴν Ἐσπεραν.— Γλυκίαι Ἐλάς, Ἐσπεράδα. (5'—60)

Φιλῶ Ἑλληνικὴν Τρισηρὴν καὶ ἐρωτῶ τί κάμνει τὸ Κοσμιώδι.— Ἐσπεράδα. (5'—61)

Συγχαίρομαι ἐπὶ βραβεύσει Μέλλοντα Διπλωμάτην, μέλος ἡμετέρου Συλλόγου.— Ἀντιχαιρετῶμεν Ποιητὴν Παρνασοῦ καὶ Χαῖρε Λευθεριά. Σύλλογος «Νίκη» (5'—62)

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 16 Μαΐου

Ἡ ἰσχύς τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δέον νὰ γράψωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, παλεῖται ἐν τῷ Γραφεῖῳ μὲς εἰς φανέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

215. Λεξιγρῆμος.

Τὸ πρῶτον, λῦτα, εἶσαι σύ, Ζῶν εἰς γενικὴν τὸ δευτέρον μου. Καὶ τοῦ Αἰγαίου ἕνα νησί. Τὸ σύνολόν μου.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀριστάξου Ν. Χατζῆ-Γρίβου

216. Διπλοῦς μεταγραμματισμός.

Δις τὴν μέσην ἀν' ἀλλάξῃ, Θὰ γενῆ ὁ στρατηγός. Ἡρώτα ἀνά τις ἀρχαίος, Ἐπειτα δὲ ποταμός.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀσπρου Ἀγάπης

217. Ἀναγραμματισμός.

Ἦς Ὁράκης εἶμαι πόλις Ὡς ἔχω ἂν μ' ἀφίσης, Κ' ἕνας Θεὸς ἀρχαίος, Ἄν μ' ἀναγραμματίσης.

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Ἀγαπίου Ἀγγελιοῦ

218. Κυβόλεξον κεκρυμμένον καὶ ἀντεστραμμένον.

- 1.—Τὶ ὠραία ποῦνε, φίλοι, ὅταν κάθουμαι ἐστὶ σάλα
- 2.—Καὶ χαζεύω μὲ πολλὰ, δηλαδὴ δια- [σκεδάζω.]
- 3.—Καὶ ἀφοῦ πολὺ χαζέψω, τρέχω πίνω [μὲ σουμάδα]
- 4.—Κ' ἔπειτα, φορῶν τὸ σῆμά, τὰς ὁδοὺς [περιδιαβάξω.]

Ἐστάλη ὑπὸ Ἀννίβου τοῦ Καρχηδονίου

219. Ἐπιγραφή.

Ε Η Μ Δ Ν
Ο Π Α Ρ Τ
Ε Υ Ο Τ Λ
Μ Υ Ο Σ Α
Ι Α Κ Ρ Ζ
Ε

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης. Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀγκύρας τῆς Σωτηρίας

220—223. Κεκρυμμένα καὶ ἀντεστραμμένα ὀνόματα πλανητῶν.

- 1.—Πᾶσον ὀρκιζόμενος ἀφοῦ ἀπεδείχθης ψεύστης.
- 2.—Ὁ κύων καὶ ἡ γαλῆ εἶνε ζῶα κατοικίδια.
- 3.—Ἄλλοτε σὺ ἔξῃς ἐργαζόμενος διατὶ τώρα ἐπαίτεῖς;
- 4.—Ἡ σύζυγος τοῦ Διὸς Ἦρα ἐκαλεῖτο.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Λατομείου τῆς Χίου

224. Μαγικὸν Γράμμα μετὰ τριπλῆς Ἀκροστοιχίδος.

Τῇ ἀνταλλαγῇ δύο γραμμάτων ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων διὰ δύο ἄλλων, πάντοτε τῶν αὐτῶν, σχηματίσει ἄλλας τόσας λέξεις, τῶν ὁποίων τὰρχικὰ νάποτελοῦν ἀρχαῖαν πόλιν, τὰ δευτέρα γῶραν τῆς Ἀσίας καὶ τὰ τρίτα πρόσωπον τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

σικῆ, ὄντως, ἀρωγῆ, τῶς, βόσκω. Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Σημαίας τῆς Ἐλευθερίας

225. Ποικίλη Συλλαβικὴ Ἀκροστοιχίς.

Ἡ πρώτη συλλαβὴ τῆς πρώτης τῶν ζητούμενων λέξεων, ἡ δευτέρα τῆς δευτέρας καὶ οὕτω καθέξης, σχηματίζουν χώραν τῆς Ἀμερικής:

1, Ἀργοναύτης. 2, Πόλις ἰταλική. 3, Φι-

τῶν Σαλώνων, Νηρηίδα τοῦ Πηγιοῦ, Ἐπιπευμένο Ἑλληνοπούλο, Γλυκὸ Φιλῆν καὶ Περιπαθὴ Τραγοῦδιότην.— Ὁ Ἕλληνα Στρατιώτης μὲ τὴν Κιανόφθαλμον Ἑλληνοπούλαν, Δουκίσιαν τῶν Σαλώνων, Αἰδέριον Πλάσμα, Πτερωτὸν Ἀγγελιαφόρον καὶ Ρευμβάδην Μανρομιάταν.— Ὁ Πτερωτὴν Καρδία μὲ τὴν Βοσκοπούλαν τοῦ Πηλίου, Ἐρωσιν, Ροδίαν, Πολύκιπα Σιδάραρον καὶ Κυματοθραύστην τοῦ Ἐδρείου.— Ὁ Ὑπερήφανος Φοῖνις μὲ τὴν Ἀγροστον, Λαφροστεφῆ Σημαίαν, Ἀηδόνα τῆς Ἐρήμου, Ἰδιότροπον Σανθούλαν καὶ Λάτιδα τῆς Φύσεως.— Ὁ Ἀγρῆλος Ἀγροειδὸς μὲ τὴν Ἰωάνναν Ἀρόν, Μέλλοντα Διπλωμάτην, Φίλην τῶν Ζῶων, Ἀγρίβαν τὸν Καρχηδόνιον καὶ Ὀλυμπιονίκην.— τὸ Σανθὸ Διαβολάκι μὲ τὸν Αἰδέρα, Μέλλοντα Διπλωμάτην, Γλυκὸ Φιλῆν καὶ Φρᾶ-Διάβολον.— Ὁ Φρᾶ-Διάβολος μὲ τὴν Κροδῆν, Ἐσπεράδα, Ἐαρινὴν Ἐσπεραν, Γλυκὸ Φιλῆν καὶ Λάτιον τοῦ Ἀπειρου.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς Φλοισβον τῆς Θεολόγου (πολὺ ὠραία ἢ πρωταερίλα σου, τὴν ὁποίαν καὶ ἄλλος φίλος μου ἄλλοτε μού ἔκαμεν ἀπαράλλακτον ἢ Κικὴ σὲ ὑπερευχαριστεῖ διὰ τὰ ὠραία γραμματόσημα.) Ἐαρινὴν Ἐσπεραν (αὐτὸ τὸ ὄμοιο, τὰ ἀγρία εἶνε πλέον παραπονιάρικα ἀπὸ τὰ κοριττῆα· ἀλλὰ τι σημαίνει;...) Ἐσπεράδα (ἡ αὐτὴ ἀπάντησις καὶ πρὸς σέ- ἐλπίζω ὅτι ἔλαβες ἤδη καὶ τὸ διπλοῦν φύλλον καὶ τὴν Μαργ. Στ.) Λαφροστεφῆ Ἑλλάδα (φαντάζεσαι τὴν γὰρὰν μου ὅταν εἶδα τὸν κομιστὴν τῆς ἐπιστολῆς σου!... πολὺ ἐλυπήθην ὁμοῦ πού παρευρέθης εἰς τὴν παράστασιν τοιοῦτου ἔργου; ἐπρεπε νὰ φύγῃς μετὰ τὴν α' πρᾶξιν.) Ὑπερήφανος Φοῖνικα, Ἀγγελιοῦ Ἀγροειδῶν (πολὺ μού ἤρεσαν αἱ ἐντυπώσεις σου ἀπὸ τὴν συναυλίαν, δὲν ἔγω πολλὰς γνώσεις περὶ τῶν ἀκτινῶν Ν καὶ ἀδυνατῶ νὰ σοῦ ἀπαντήσω.) Αἰγυρία Ἀθηναῖ (αἱ παρᾶγγεῖλαι σου ἐξετελέσθησαν εὐχαριστῶ πολὺ.) Φιλερῆμον Ἀηδόνα, Σανθὸ Διαβολάκι (δὲν πρέπει νὰ ἔχωμεν μεγάλας ἀξιώσεις, διότι μόλις τὰ τελευταῖα ἔτη ἠρχίσασμεν νὰ καλλιτεργῶμεν τὸν ἀθλητισμὸν, ἐνῶ οἱ ξένοι καταγίνονται πρὸ πολλοῦ ὥστε καὶ ἐν μόνον βραβεῖον ἑλληνικὸν εἰς τοὺς Διεθνεῖς Ὀλυμπιακοὺς 8 ἢ 10 ἀρκετὸν.) Κρόταλον (ὄχι, δὲν ὑπῆρχε καμμία ἀσυναρτησία τὰ βιβλία ἐστάλησαν.) Ζήτω ἡ Μακεδονία (τὰ συγχαρητήρια μου διὰ τὴν ὠραίαν πατριωτικὴν ἐπιστολήν.) Φρᾶ-Διάβολον (ἔχει καλῶς.) Γλυκίαι Ἑλλάδα (αὐτὸ λέγω κ' ἐγώ... ἡ ἐπιστολὴ σου μαρτυρεῖ μεγάλην εὐγενεῖαν αἰσθημάτων.) Μικρὸν Κεφαλήν (ἐλήφθη.) Μαργίωνα δὲ Λασὺ (ἡ δημοσίευσίς των προτάσεων σου ἀνεβλήθη διὰ σήμερον ἐλλείπει χώρου δὲν πρέπει νὰ παραπονήσῃ καὶ δι' αὐτό) Ὄμμα τοῦ Φθάνου (ἔστειλα εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τῶν Ἀύσεων μόνον δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λαμβάνουν μέρος δύο ἀδελφὰ συγγενῶς εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους ἐπιτρέπεται.) Σπύρτο Μονάχο (ἐλήφθη) Ἐπιτελέσματα θ' ἀργήσου ἀκόμη.) Ἐλικωνιάδα Παρθένου (ὑπολοιπὸν ἔλαδα εὐχαριστῶ.) Ψάλλον τῶν Ἠρώων (δὲν ἦτο καιρὸς νὰ μὲ στείλῃς συλλογὴν Ἀσκήσεων ἐν τούτοις τὴν ἐφύλαξα διὰ τὸν προσεχῆ διαγωνισμὸν.) Διογένην τὸν Σινωπέα (πραγματικῶς, σὺ οὐδέποτε παρεπονέθης.) Ἀμύδοκον (τὰ δημοσιευθέντα ἀποτελέσματα εἶνε τοῦ Διαγ. Ἐσπαθώματος τοῦ 1905, ὄχι τοῦ 1906.) Δεβντάκον τῆς Χαλκίδος, Πτερωτὸν Ἀγγελιαφόρον, Ἀμύμητον Γελοποπόλον (ἔχει καλῶς ἄς διανεμηθῶν μετὰξὺ σας.) Ἰω. Σ. Μενούρον, Λέοντα Ν. (περιμένω.) Πᾶς, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἐλάβα μετὰ τὴν 4 Ἀπριλίου θ' ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.